

REFERATEN.

Middelen om eiwit te verwijderen. — Om vloeistoffen van „eiwit” te bevrijden” gebruikt men tal van middelen. Deze verwijderen de eiwitstoffen niet alle even volledig, en verder worden de ontledingsstoffen zooals albumosen en peptonen nu eens meer, dan eens minder mee neergeslagen. A. HILLER en D. D. VAN SLYKE (*The Journal of biological chemistry*, dl. 53, 1922, bldz. 253) hebben onderzocht, hoe een aantal van genoemde middelen zich in dit opzicht gedraagt. Zij gebruikten de volgende: colloïdaal ijzeroxyde, natriumwolframaat en zwavelzuur, trichloorazijnzuur, alcohol, metaphosphorzuur, picrinezuur en mercurichloride met zoutzuur. Als eiwit-oplossingen werden gebruikt: bloed al of niet met toevoeging van pepton (een mengsel van albumosen en peptonen) of aminozuren en verder pepton-oplossingen. De verkregen filtraten werden onderzocht op hun geheele stikstof-, pepton- en amino-stikstof-gehalten. De bijzonderheden van de bewerkingen kunnen hier niet worden beschreven, doch slechts de voornaamste uitkomsten worden vermeld. Door de genoemde middelen worden eiwitstoffen, althans die uit het bloed, geheel of nagenoeg geheel verwijderd (het colloïdale ijzeroxyde werd met natriumsulfaat, in de gunstigste hoeveelheden, toegevoegd, nadat door koken de grootste hoeveelheid reeds was gecoaguleerd). Van de albumosen en peptonen werd door trichloorazijnzuur, vooral wanneer de concentratie hiervan laag was, bijvoorb. 2.5 pCt., slechts een zeer klein gedeelte, 15 à 20 pCt., neergeslagen. Metaphosphorzuur, mercurichloride met zoutzuur en colloïdaal ijzeroxyde slaan wat meer er van neer, 30 tot 50 pCt., maar door picrinezuur, alcohol en wolframaamzuur wordt 70 en meer pCt. neergeslagen. Dit is zoowel het geval in oplossingen van pepton als in mengsels van bloed en pepton. Aminozuren, verkregen door hydrolyse van caseïne, worden door alcohol en ook een weinig door metaphosphorzuur, met de eiwitstoffen mee verwijderd. Wanneer deze aminozuren aan bloed worden toegevoegd, wordt bij gebruik van alcohol ongeveer 30 pCt. in het filtraat niet teruggevonden. De overige gebruikte middelen lieten de (mono) aminozuren geheel, of ten minste nagenoeg geheel, in oplossing.

RINGER.

Vegetatief zenuwstelsel, maag en darm. — Hoe meer men leest over de bewegingen der buikingewanden, hoe meer men er toe komt om met FAUST te zeggen: „(Ich) sehe, dasz wir nichts wissen können”. Men denke maar eens aan het werk, dat verricht is om de baarmoederbewegingen te verklaren, terwijl WIJZENBEEK, die met een buikvenster werkte, van die hooggeroemde bewegingen eigenlijk niet veel zag. De literatuur over de zenuwverzorging van maag en darm schijnt Ref. nog veel omvangrijker toe, dan die over de baarmoeder.

Juist is een artikel hierover verschenen van KOENNECKE en MEIJER. Zij onderzochten hun dieren Röntgenologisch. Zij vonden, dat uitschakelen van vagus, sympathicus of plexus coeliacus de bewegingen van maag en dunnen darm verandert, terwijl de